

liggende, og derfor skal lovgivning fra EU, f.eks. vedrørende miljø, ses i sammenhæng med den lovgivning, vi i øvrigt forbereder her i Folketinget, når det gælder miljøspørgsmål. Det bør kun være de overordnede, de koordinerende ting, f.eks. Danmarks ratifikation af Nicetraktaten og den slags, der skal ligge i Europaudvalget, men vi kan godt tilslutte os den foreliggende formulering på baggrund af den praksis, der har været i mange år.

Så vil jeg gerne slutte af med at tilslutte mig den kritik, som Venstres og De Konservatives ordførere har fremført, og opfordre regeringen til i fremtiden at tage mandatgivning i Europaudvalget mere alvorligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt bede fru Susanne Clemensen forklare, hvordan Enhedslistens ændringsforslag skulle kunne forsinke udvidelsen.

Det er korrekt, som hr. Thulesen Dahl var inde på, at vores ændringsforslag tager sigte på, at i denne situation, hvor et flertal i Folketinget absolut vil tromle Traktaten igennem i huj og hast, vil vi prøve at forhindre nogle af de ulykker, som kan forhindres. Der er ingen af ændringsforslagene, som på nogen måde forsinke udvidelsen, men de forsinke Traktaten, til vi ser, om der rent faktisk kommer en udvidelse.

Fru Susanne Clemensen må da være klar over, når hun har læst ændringsforslagene, at de netop ikke forsinke udvidelsen. Jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører om det samme, men han ville ikke svare på spørgsmålet, for det kunne han ikke, så han undlod at tage ordet. Men jeg vil bede fru Susanne Clemensen forklare det.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Den socialdemokratiske ordfører både kan og vil svare, men ved rette lejlighed. Vi har haft flere store debatter i Folketinget om denne sag, vi har været turen rundt adskillige gange i Europaudvalget og har diskuteret tingene. Men sagen er, at problemet for Enhedslisten og også for Dansk Folkeparti er, at man sådan set ikke interesserer sig voldsomt meget for substansen i selve udvidelsen, men ønsker at finde nye sten på vejen, der grundlæggende kan blokere for, at vi virkelig får udvidelsen af EU. Vi går gerne ind i kernesubstansen på de enkelte områder, men vi vil bare ikke gentage debatten fra tidligere.

Formanden:

Jeg skal minde om, at en kort bemærkning er til ordføreren og ikke til den forrige ordfører.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Susanne Clemensen, hvad rette tid og sted er efter hendes opfattelse. Er det ikke at stille spørgsmål efter et ordførerindlæg og så få svar? Det var jo lige præcis det, der blev gjort over for hr. Claus Larsen-Jensen, men han tog ikke ordet og svarede på de spørgsmål, som relaterede sig direkte til udvidelsen i forhold til Traktaten, som var omdrejningspunktet i ordførerindlægget.

Rette tid og sted må da være at svare på de spørgsmål, der bliver rejst i kølvandet på ens ordførerindlæg, og derfor må jeg spørge fru Susanne Clemensen, om hun er enig med den socialdemokratiske ordfører, når han siger, at udvidelsen er en realitet efter dette her. Det var det indtryk, man fik. Han kom overhovedet ikke ind på de knaster, der jo tegner sig med hensyn til de sydeuropæiske landes økonomiske krav og heller ikke på spørgsmålet om overgangsordninger og den stigende skepsis, som gudskelov kan ses i en del af de øst- og centraleuropæiske lande.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Vi ved jo alle sammen godt, at hvis denne Traktat bliver forsinket, betyder det i realiteten, at så bliver udvidelsen også forsinket. Den er forudsætningen for, at vi kan komme videre i forhandlingerne med de øst- og centraleuropæiske lande, som gerne vil optages i EU. Det mener jeg er helt klokkeklart.

Vi skulle sådan set allerede være nået frem til det med Amsterdamtraktaten, men her kunne landene jo ikke komme til enighed, bl.a. om stemmевægten i Rådet og Kommissionens størrelse og den slags. Det er et samarbejde mellem mange lande, som skal være enige, og det er svært. Der er mange nationale interesser på spil, og derfor er det jo, man må sige, at der er nogle lande, som ikke har den samme store interesse i udvidelsesprocessen, som vi f.eks. har i Danmark.

Derfor kan det heller ikke nytte noget, hvis vi begynder at sætte spørgsmålstejn ved det, der er kommet ud af det, for så risikerer vi altså bare at sætte udvidelsesprocessen i stå. Det mener jeg